

کتابی برای مردم‌شناسان، جامعه‌شناسان توسعه و کنشگران محیط زیست

صنعت بر فراز سنت

مساله بزرگی که فرهادی در این کتاب به آن می پردازد، نقد «مکتب نوسازی» است، مکتبی که فرهنگ و شیوه‌های زیست ایرانی (شرقی) را یکسره مردود دانسته و علتی یا ضمنی تنها نسخه نجات بخش برای ادامه زیست را راه توسعه به شکل اروپایی - امریکایی می داند و این در شرایطی است که امریکا و اروپا اقرار نمی کنند که توسعه و پیشرفت شان تا حد زیادی بر پایه غارت منابع سرزمین های دیگر و تخریب جبران ناشدنی محیط زیست جهان صورت گرفته است.

اعطای «نشان خورشید» کمیسیون ملی یونسکو به عبدالمجید ارفعی

در پنجمین مراسم «تماشای خورشید»، بزرگداشت عبدالمجید ارفعی پژوهشگر و متخصص زبان‌های باستانی و مترجم خط میخی ایلامی برگزار شد. رمزگشایی از کتیبه‌های باستانی مروهون تلاش‌های این استاد پیشکسوت است

درمان رایگان افراد کم درآمد چگونه تأمین اعتبار شد؟

حمایت ۶ هزار میلیارد تومانی دولت از سلامت ۵/۵ میلیون فرد کم درآمد

وزارت بهداشت به دنبال ایجاد منابع پایدار بیمه رایگان سلامت است

صفحه ۲۲ را بخوانید

مالک «متروپل» چگونه توانست ده‌ها پروژه ساختمانی مسأله‌دار را در خوزستان افتتاح کند؟

فساد پشت روبان‌های قرمز

مردی که پشت روبان‌های قرمز با لبخند در کنار مقامات ارشد استانی می‌ایستاد و افتتاح پروژه‌های زنجیره‌ای ساختمانی اش را جشن می‌گرفت، اکنون دیگر نیست اما آثار ساخته‌های او چون زخم عمیقی در قلب آبادان ماندگار شده است.

پیامدهای منفی لغو بازی با ایران برای کانادا | **واکنش سخنگوی دولت به لغو سجادوی: موج سیاست‌زدگی در یکجانبه دیدار ایران و کانادا** | **ورزش باید در نطفه خفه شود**

معاونت اجتماعی فرماندهی انتظامی غرب استان تهران خبر داد

شلیک به ۴ پلیس بعد از قتل ۵ نگهبان

صبح دیروز خبر شلیک مردی ناشناس به چهار مأمور پلیس در خیابان طالقانی تهران به پلیس و ساسان غلامی بازپرس شعبه سوم دادسرای جانی تهران اعلام شد. پس از انتقال متهم به اداره پلیس آگاهی پایتخت وی بلافاصله تحت بازجویی قرار گرفت و مشخص شد این مرد مسلح صبح جمعه ۶ خرداد در حالی که اسلحه‌های همراه داشته به روستای بالابان اطراف شهریار رفته و به ۶ نگهبان که داخل کانکس‌های نگهبانی حضور داشتند شلیک کرده و متواری شده بود.

دو جان، فدای حیات وحش دره یونان شد

تعداد شهدای محیطبان به ۱۵۶ نفر رسید

شکارچیان غیرمجاز با اسلحه شکاری محیطبان محمد فرهمند و دو همیار محیط‌زیست استان فارس را به گلوله بستند. در این حادثه تلخ محمد فرهمند و رضا بهرام جان خود را از دست دادند و تن مجروح علی اسدی به بیمارستان منتقل شد. شکارچیان غیرمجاز پیش از آنکه زندگی شهید فرهمند را بگیرند و شمار شهدای محیطبان کشور را به ۱۵۶ نفر برسانند جان یک فوج در پناهگاه حیات وحش دره باغ یونان را هم گرفتند.

گاهی گزارشی که خبرنگار محلی درباره مسائل روز نوشته یا گزارش یک خبرنگار که از تهران آمده کاملاً متفاوت است و روایت خبرنگار محلی معمولاً دقیق تر است. گاهی روابط و مناسباتی در محل وجود دارد که وقتی خبرنگار از مرکزی می‌آید، درکش نمی‌کند

از نشریات محلی ما فکر می‌کنند اولویت با سرعت انتشار اخبار است؛ در حالی که با توجه به فضای عرصه اطلاع‌رسانی توسط فضای مجازی و رسانه‌های اجتماعی عملیات نشریات نباید به سرعت انتشار توجه کنند و باید عمدتاً تحلیل موضوعات مورد توجه قرار بگیرد و از آنجا که نشریات تحلیل محور محلی با تجربه و متخصص هستند فضای مجازی توانسته از نرغنی بر آنها بگذارد. حالا اگر بپذیریم نشریه‌های مرکز کمتر به موارد مربوط به شهرستان‌ها می‌پردازند باید به چه راهکاری فکر کنیم؟ آیا نشریات مرکز باید بیشتر به مسائل شهرستان‌ها توجه کنند؟ مسأله خارج از مرکز بپردازد. اما با همه این پیشنهادات وظیفه خبرنگاران محلی چیست؟ آیا خبرنگاران ساکن شهرستان‌ها خودشان نباید پذیرش محدودیت رسانه‌های مرکز، بیشتر دست به نوشتن و تحلیل بزنند؟ شاید بهتر باشد این خبرنگاران بیش از اینکه چشم‌انتظار افراد ساکن شهری دور بمانند، خودشان بیشتر تلاش کنند و مسائل شان را پوشش دهند. شاید باید برای بهبود اوضاع خودمان بیشتر تلاش کنیم و منتظر نمایم تا دیگران از راه دور بیایند و برایمان کاری کنند.

پیشنهاد من همکاری بین نیروهای محلی و خبرنگاران مرکز است چون این گونه نتیجه بهتری حاصل می‌شود. من همیشه فکر می‌کنم کاش خبرنگارانی در پایتخت داشته باشیم که هر کدام روی بخشی از کشور تمرکز داشته باشند. بخشی از کشور را بشناسند و به‌رغم اینکه در تهران کار می‌کنند روی یکی دو استان هم خیلی خوب و متمرکز کار کنند و متخصص این مناطق و شهرها شوند. کسی که به سیستان و بلوچستان می‌رود، اما مناسبات را نمی‌شناسد، قطعاً خطا می‌رود، چون رقابت‌ها و مسائل آنجا را نمی‌شناسد. به نظر من تحریریه‌های ما یک تقسیم کار جدی لازم دارند.

اما چرا نشریات محلی و خیلی از خبرنگاری‌هایی که در این شهرها هم شعبه دارند باز هم توجه‌شان به موضوع‌های مردمی کمتر از نشریات پایتخت است؟

«من هم در کرمان و هم سیرجان خبرنگار محلی و دبیر تحریریه بوده‌ام، روزنامه‌نگاری محلی ما بشدت زیر فشار است و خبرنگاران در آن آزادی عمل ندارند. یک بخش اینکه روزنامه‌های محلی توان مالی ندارند و بشدت وابسته به آگهی‌ها هستند به همین خاطر اغلب به نقد همان جریان نمی‌پردازند. از طرف دیگر خبرنگارانی که در این نشریات کار می‌کنند نمی‌توانند توانایی شان را نشان دهند و پخته شوند. البته الان خیلی از روزنامه‌نگاران نشریات محلی در مطبوعات سراسری کار می‌کنند و خیلی‌ها فهمیده‌اند در مرکز مؤثرترند.» او تأکید می‌کند: «ما باید مطبوعات محلی مان را تقویت کنیم به جای اینکه خبرنگار به شهرهای دیگر بفرستیم. بهتر است خبرنگاران محلی متمرکز و متخصص روی مسائل استان شان کار کنند. اتفاقی که در همه دنیا هم افتاده؛ الان در خیلی کشورهای دنیا مشترک روزنامه‌های محلی خیلی بیشتر از روزنامه‌های مرکزی است. ما خودمان در سیرجان با نشریه پاسارگاد تجربه مهمی داشتیم و در یک شهر ۳۰۰ هزار نفری هر دو نشریه هفت هزار نسخه فروش داشتیم. در شیراز و بوشهر هم نشریات محلی موفق داریم. هر کدام از نشریات محلی ما اگر نتوانند خودشان را به روز کنند، با افت جدی روبه رو خواهند شد.»

■ نشریات محلی تحلیل محور موفق ترند
 «اینکه روزنامه‌های مرکز کمتر به مسائل شهرستان‌ها می‌پردازند واضح است، اما دلیل دارد، اگر هر نشریه بخواهد یک خبر از هر استان پوشش بدهد خبرهای ۳۰ استان را باید پوشش بدهد. همه می‌دانیم محدودیت صفحه‌ای در مطبوعات وجود دارد و البته ارزش‌های خبری هم باید در نظر گرفته شود. روزنامه‌های مرکز در پرداخت مطالب و اخبار و گزارش‌ها باید دربرگیری و سایر ارزش‌های محلی در کرمان و سیرجان بوده و الان در یک روزنامه سراسری مشغول به کار است؛ واقع همان مسأله ممکن است، در تهران هم همیشه خبرنگاران تهران با گزارش‌های دیگر سفر کنند، قبلاً این اتفاق بیشتر می‌افتاد. اما رفته رفته که بنیة مالی روزنامه‌ها ضعیف شد، این سفرها کمتر شد. اما همان موقع که خبرنگارهای زیاد به شهرهای دیگر سفر می‌کردند گاهی آن اشراف خبرنگاران محلی را انداختند و دچار خطا در گزارش می‌شدند. گاهی درباره مسائل روز، دیده شده گزارشی که خبرنگار محلی نوشته با گزارش یک خبرنگار که از تهران آمده کاملاً متفاوت است و روایت خبرنگار محلی معمولاً دقیق‌تر است. گاهی روابط و مناسباتی در محل وجود دارد که وقتی خبرنگار از مرکز می‌آید، درکش نمی‌کند. گاهی هم خبرنگار محلی خیلی می‌زند و هیجان زده می‌شود. براینات مثالی می‌زنم؛ معمولاً وقتی خبرنگار برای بار اول قفر و مسائل این چنینی را در فلان استان محروم می‌بیند، در آن موضوع کم می‌شود. همیشه نوشته‌های این خبرنگاران با گریه و زاری و رمانتیزه کردن مسائل همراه است و این یک آسیب است.

پاشگاه خبرنگاران جوان

آیا مسائل پایتخت نشین‌ها بیشتر دیده می‌شود؟

خبررسانی دور از مرکز

گزارش نویسی | تازه‌دیدنی‌عقوب

درخور به مسائل شهرستان‌ها و وقایع آنها نشان نمی‌دهند؛ گزارشگران شان را به شهرستان‌ها نمی‌فرستند و خبرهای شهرستان‌ها در آنها انعکاس لازم را پیدا نمی‌کند. من بیش از آنکه با چنین گله‌هایی همراه باشم، ناامرم. چرا؟ چون نخست باید دید همین رسانه‌ها تا چه حد به رنج اهالی مرکز می‌پردازند؟ دوم اینکه آیا امکان عملی اعزام نویسنده به شهرهای دور از پایتخت را دارند یا نه؟ آیا اساساً تأمین هزینه سفر یک خبرنگار به شهری دیگر و مخارج اقامت او از عهده روزنامه‌ها و مجله‌ها اِبه‌طور عموم [برمی‌آید؟] اینها را آیدین اکبری یک تهیه و منتشر می‌کنند؛ اما همچنان خیلی‌ها معتقدند که مسائل شهرستانی‌ها کمتر دیده می‌شود، مشکل چیست؟ آیا مسأله در بی‌توجهی و ضعف اساسی رسانه‌های ماست؟ همچنین خیلی‌ها معتقدند، گزارش‌ها و خبرها در شهرستان‌ها بیشتر از آنکه به مردم بپردازد به مدیران می‌پردازد، موضوعی که در رسانه‌های پایتخت کمتر دیده می‌شود.

درخور به مسائل شهرستان‌ها و وقایع آنها نشان نمی‌دهند؛ گزارشگران شان را به شهرستان‌ها نمی‌فرستند و خبرهای شهرستان‌ها در آنها انعکاس لازم را پیدا نمی‌کند. من بیش از آنکه با چنین گله‌هایی همراه باشم، ناامرم. چرا؟ چون نخست باید دید همین رسانه‌ها تا چه حد به رنج اهالی مرکز می‌پردازند؟ دوم اینکه آیا امکان عملی اعزام نویسنده به شهرهای دور از پایتخت را دارند یا نه؟ آیا اساساً تأمین هزینه سفر یک خبرنگار به شهری دیگر و مخارج اقامت او از عهده روزنامه‌ها و مجله‌ها اِبه‌طور عموم [برمی‌آید؟] اینها را آیدین اکبری یک تهیه و منتشر می‌کنند؛ اما همچنان خیلی‌ها معتقدند که مسائل شهرستانی‌ها کمتر دیده می‌شود، مشکل چیست؟ آیا مسأله در بی‌توجهی و ضعف اساسی رسانه‌های ماست؟ همچنین خیلی‌ها معتقدند، گزارش‌ها و خبرها در شهرستان‌ها بیشتر از آنکه به مردم بپردازد به مدیران می‌پردازد، موضوعی که در رسانه‌های پایتخت کمتر دیده می‌شود.

■ خدادگر گزارش خبرنگاران پایتخت نشین
 امین شول سیرجانی، سال‌ها روزنامه‌نگار

آیا رسانه‌های پایتخت به مسائل شهرستان‌ها بی‌اعتنا هستند؟ آیا ساکنان پایتخت بیشتر از ساکنان سایر شهرهای کشور دیده یا شنیده می‌شوند؟ منشأ ایجاد این فکر که رنج انسان پایتخت‌نشین بیشتر دیده و صدایش بیشتر شنیده می‌شود، چیست؟ یک انسان ساکن شهرهای مرکزی نسبت به یک ساکن شهر کوچک و دور از مرکز چه موقعیت برتری برای شنیده شدن دارد؟ چه می‌شود که روزنامه‌های پایتخت به آنها بیشتر می‌پردازند؟ دلیلش کدام است، نزدیکی به ساکنان این شهرها؟ چه می‌شود که روزنامه‌های محلی خودشان هم کمتر به مسائل ساکنان شان می‌پردازند و همچنان انتظار دارند پایتخت‌نشین‌ها بیشتر مسائل شان را ببینند. این سؤال‌ها را با چند خبرنگار و کسانی که سابقه روزنامه‌نگاری محلی دارند در میان گذاشتم.

■ امکان عملی اعزام خبرنگار از مرکز به شهرستان
 «اسال‌ها است می‌خوانم و می‌شنوم که رسانه‌های منتشر شده در پایتخت توجهی